

Қуръони карим чист?

Қуръони карим – каломи Аллоҳ, ки Парвардигори ҷаҳониёну Холиқи онҳост, мебошад ва онро бар хотами паёмбарон – Муҳаммад (с) нозил кардааст, то ба башарият равшан созад, ки ҳадаф аз офариниши онҳо чист. Инчунин, онҳоро ба роҳе ҳидоят намояд, ки саодаташонро дар дунёву охират ба дунбол дорад ва онҳоро аз бадбахтии абадии баъд аз марг раҳой бахшад. Қуръони карим охири китоби илоҳии нозилшуда буда, тасдиқкунандаи китобҳои гузашта ва бекоркунандаи тамоми шариатҳои пешини илоҳист.

Қуръони карим нишонаву муъҷизаи абадӣ буда, далеле бар нубувати Расулulloҳ – Муҳаммад (с) мебошад. Аллоҳи мутаол инсонҳову чинҳоро ба чолиш кашида, то монанди онро ё ҳатто сурра монанди онро биёваранд, аммо очизу нотавон монданд.

Бо ин ки беш аз 1400 сол аз нузули Қуръон мегузарад, аммо дасти таҳрифу табдил ба он нарасидааст ва ҳамвора ба забони арабӣ, ки забони нузули он аст, маҳфуз боқӣ мондааст, зеро Аллоҳ таоло Худ ўҳдадори ҳифозат аз он то рӯзи қиёмат гаштааст.

Қуръони карим манбаъи аслии Ислому қонунест, ки дар ҳар замону маконе ҳаёти башарию ба назму тартиб дароварда, устувор сохтааст. Он ба ибодати ягона маъбуди Холиқ фаро мехонад ва он чиро, ки инсон барои шинохти Парвардигораш ва дини ӯ ниёз дорад, баён мекунад. Аз ибтидои офариниши ҳастӣ ва мароҳили хилқати инсон сухан гуфта, аз умури ғайбу ниҳон дар гузашта ва оянда хабар медиҳад. Аз саргузаштҳои паёмбарони гузашта (а) ва ин ки чи тавр Аллоҳи мутаол онҳоро ёрӣ намуду душманонашонро нобуд сохт, ҳикоят мекунад. Асли ибодоту муомилот ва даъват ба ахлоқи писандидаро дар худ ҷой дода, нисбат ба ахлоқи нақуҳида хушдор додааст. Инчунин, он дар бораи фарҷони ухравӣ, ки ё ба сӯи биҳишт, ки сарои мӯъминон аст, ё ба сӯи дӯзах, ки сарои кофирон аст, сухан меғӯяд.

Ба далели аҳамияти ин китоби бузург, ки Аллоҳ таоло онро ба забони арабӣ нозил карда ва ба иблӯғи он ба башар амр намудааст, хушқол мешавем, ки тарҷумаи маъонию онро ба забони шумо тақдими ҳузуратон кунем, то фаҳми он осон гашта ва таблиғи он сурат гирифта бошад. Гурӯҳе, ки барои анҷоми ин кор муваззаф шуда буд, тамоми талоши худро барои фаҳми маъонию он ба кор гирифтааст, то тарҷумаи дақиқеро ироа диҳад. Аммо хуб медонем, ки ҳар андоза тарҷума дақиқ бошад, боз ҳам ироаи маъонию бузург ва воле, ки насси Қуръони карим бар онҳо далолат мекунад, ба забони дигар начандон пурраву комил аст, зеро насси Қуръони карим мӯъҷизае бартару болотар аз ҳар амали башариест. Аз ин рӯ, ба ҳар касе, ки ҷӯёи ҳақиқи бештаре аз чумлаи мавориде, ки Қуръони карим дар худ ҷой додааст, тавсия мекунем забони арабию биёмӯзад, зеро Қуръон ба ин забон нозил шудааст.

Ва салому дуруд бар паёмбарон, ва ҳама ситоишҳо махсуси Аллоҳ -Парвардигори ҷаҳониён аст.

Доират-ул-маорифи Қуръони карим

Хушқол мешавем барои беҳтар шудани тарҷума пешниҳодоту мулоҳизоти шуморо аз тариқи панҷараи мулоҳизот, ки дар баробари ҳар ояи дар вейсайти Доират-ул-маорифи Қуръони карим

موسوعة القرآن الكريم
QuranEnc.com

www.islamHouse.com

← → (www.quranenc.com) ← →

қарор гирифтааст, дарёфт намоем. Дар сурати тамоюл ба иртибот бо мо, метавонед аз тариқи ин почтаи электронӣ

← → info@quranenc.com ← →

бо мо дар тамос бошед .